

ՀԵՎԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

REPRODUCTOLOGY

№1
2011

ი. ჟორდანიას სახელობის ადამიანის
რეპროდუქციის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტი
I. ZHORDANIA INSTITUTE OF HUMAN REPRODUCTION

სამეცნიერო-საინფორმაციო ჟურნალი
Jurnal of Scientific information



რეპროდუქციოლოგია REPRODUCTOLOGY

თბილისი
TBILISI
2011

hydroxysteroid dehydrogenase deficiency in adrenal and selenocystic ovary. *Acta Endocrinol. Zoolov.* 48 p. 395

2) Goldzihir J. W. Green J. A. the polycystic ovary: Light and electron microscopic studies Am. J. Obstet Gynecol.

3) Maleah V. B. current concepts of the pathophysiology of the polycystic ovary syndrome. *Endocrine physiopathology of the ovary* Amsterdam, 2007 p 347

RESUME:

The Reproduction function disorders pathophysiological mechanisms the experimental.

Prof. N. maisuradze; M.D. A Andjaparidze; M.D. N Museridze

Based the analysis of our revealed that, such pathology the important factor of the above mentioned pathology is estrogen accumulation in theca interna, which loaded endometrial hyperstimulation expressed in endometrial hyperplasia.

so the experimental morpho-histochemical dysfunction in ovaries was cause of pituitary system disorders.

“უნაყოფობის ზოგიერთი ფორმის „ფერტილოგენის“ გურინალობის კლინიკური შედეგები

მედ. დოქტ. პ. გორგოშიძე;

მედ. დოქტ. ნ. დათოშვილი;

„ფერტილოგენის“ ავტორი ლიანა რურუა.

უხსოვარი დროიდან მცენარეთა სამყარო დიდი როლს ასრულებს ადამიანის ცხოვრებაში. ფიტოთერაპია, რომელიც აღმოცენდა სამურნალო მცენარებით მცურნალობის უძველესი ხალხური გამოცდილების ბაზზე და აღნიშნულ ცოდნას ემპირიულად იყენებდა, ამჟამად გადადის ემპირიული გამოყენების ეტაპიდან ექსპერიმენტული დასაბუთების ეტაპზე, რაც კიდევ უფრო აზუსტებს და აფართოებს მცენარეული პრეპარატების მიზანშეწონილი და სრულფასოვანი გამოყენების შესაძლებლობას.

სამურნალო მცენარებით თერაპია განსაკუთრებით ეფექტურია ქრონიკულად მიმდინარე დაავადებების შემთხვევაში. თანამედროვე ფარმაკოპეის უდიდესი მიღწევების მიუხედავად, ფიტოთერაპიისადმი ინტერესი არ შენელებულა, პირიქით, იზრდება კიდეც, ვინაიდან სინთეზური პრეპარატებისაგან განსხვავებით, ფიტოპრეპარატებს თითქმის არ გაჩნიათ უკურნენტება და გვერდითი მოვლენები, არ ინვევნ რეზისტრიბას და ერთდროულად სხვადასხვა ორგანოსა და სისტემაზე მოქმედებრ დადებითად, რაც კომპლექსური მცურნალობის საშუალებას იძლევა და თანაც მედიკამენტების რაოდენობის შემცირების ხარჯზე. ხოლო ანტიბიოტიკებისადმი რეზისტრიტობის, ალერგიის, დისბაქტერიოზის, კუჭ-ნაწლავის ტრაქტის ზოგიერთი დაავადების დროს ფიტოთერაპია შეიძლება მცურნალობისა და პროფილაქტიკის ერთადერთი ალტერნატიული საშუალებაც კი იყოს.

მცენარეული პრეპარატის „ფერტილოგენის“, რეალურად ეფექტური სამურნალო საშუალების გამოჩენა თავისთავად საინტერესო და ღირებული ფაქტია როგორც კლინიკური, ასევე მეცნიერული თვალსაზრისით. ამიტომ მონაცემები მისი ნარმატებული გამოყენების შესახებ სხვადასხვა გენეზის უნაყოფობის მცურნალობაში ნამდვილად იმსახურებს ექიმების ყურადღებას.

„ფერტილოგენის“ ავტორმა, ფიტოთერაპევტმა ლიანა რურუამ 20 წელზე მეტი ხნის წინ შეიძლებავა და თანდათან დახვეწა მცენარეული ნაკრები, რომლითაც არაერთ უშვილო წყვილს უმცურნალა და დაეხმარა. პრეპარატმა გაიარა როგორც ექსპერიმენტული, ასევე

კლინიკური კვლევა, რის შემდეგაც, 2008 წ. 07.09 ავტორმა თავისი ნაკრები დააპატენტა როგორც გამოცნება და დაარეგისტრირა, როგორც პარასამურნალო საშუალება (5).

„ფერტილოგენი“ ნარმოადგენს სახელმწიფო ფარმაციური შეტანილ მცენარეთა ნაკრებს:

Herba Chelidonii – ქრისტესისხლას ბალახი (სფ. ტ.2, გვ.370);

Rhizomata et radice inulae – კულმუხის ფესურები და ფესვები (სფ. ტ.2, გვ.425);

Herba Achillae Millefolii – ფარსმანდუკის ბალახი (სფ. ტ.2, გვ.391);

Flores Helichryzy Arenarii – ნეგოს ყვავილები (სფ. ტ.2, გვ.289);

Folia Eucalypti – ევკალიპტის ფოთლები (სფ. ტ.2, გვ.305)

გამოშვების ფორმა: პირველადი შეფუთვა: 200 გ მცენარეული ნაკრები ქალალდის პაკეტში. მეორეული შეფუთვა: მუყაოს ყუთი.

მცურნალობის 1 კურსი: 8 კოლოფი (26 დღე).

თანამედროვე სტატისტიკური მონაცემებით ცნობილია, რომ უნაყოფობის 20-25% მოდის მიღისმიერი ფაქტორით გამოწვეულ უნაყოფობაზე. 10-18% კი - აუტო-იმუნურ გენეზზე, რაც ერთობლივად 30-45%-ს შეადგენს. ეს არც თუ ისე დაბალი ციფრია, თუმცა რეალურად შეიძლება უფრო მაღალიც იყოს, რადგან აღნიშნული დაავადებების რიცხვი თანდათან მატულობს და არაიშვიათად ერთდროულადაც აქვთ პაციენტებს(1,4).

ტუბო-პერიტონეალური უნაყოფობა განპირობებულია საშვილონოს მიღების ანატომიურ-ფუნქციური დარღვევებით. ამის ყველაზე ხშირი მიზეზი (70%) შეიძლება იყოს მცირე მენჯის ორგანოების ანთებითი დაავადებები (ენდომეტრიტი, სალპინგიტი, ოოფორიტი, ტუბოოვარიული აბსცესი და მენჯის პერიტონიტი).

ჯანმრთ 2006 წ. მონაცემებით, 60%-ში მენჯის ანთებით დაავადებებს ინვენს სქესობრივი გზით გადამდები ინფექციები: გონორეა (40-45%), ქლამიდია (30%), ანაერობული ინფექცია (15% მდე), გრამუარყოფით ბაქტერიები (Ecoli და სხვ. 10-15% მდე) საშოს ტრიბომინა (სიბშირე ვარირებს), მიკობლაზმა და ურეალაზმა (10-20%), არ ვლინდება გამომწვევი 20%-მდე

